

Nigar Qarayeva
ADU

AMERİKA ƏDƏBİYYATINDA BİTNİK CƏRƏYANI VƏ ONUN NÜMAYƏNDƏLƏRİ

Açar sözlər: *Bitnik cərəyanı, maddi-mənəvi azadlıq, fərdilik, azad düşüncə.*

Key words: *Beat movement, financial-moral freedom, individuality, free thinking.*

Ключевые слова: *битничество, материально-моральная свобода, индивидуальность, свободное мышление.*

1950-60-ci illər Amerika ədəbiyyatını Bitnik nəslü, 1920-30-cu illər ədəbiyyatını isə “İtirilmiş nəsil” xarakterizə edirdi. Hər iki nəsil müharibə hadisələrinə münasibətini bildirirdi də, “İtirilmiş nəsl”in reaksiyası daha konkret idi. Cek Keruak, Allen Qinzberq və Uilyam Baroz döyüş cəbhəsində baş verənləri təsvir edən heç bir roman və ya şeir yazmamışdı, çünki onlar müharibənin birbaşa şahidi olmamışdır və buna başqa nəzər-nöqtəsindən baxırdılar.

“İtirilmiş nəslin” yazıçılarından fərqli olaraq bitniklər öz inamlarını heç vaxt itirmədilər. Onlar özlərinə inanırdılar. Digər tərəfdən, onların bir sıra fikirləri bir-birilə səsləşirdi. Caz musiqisi, məkandəyişmə ideyası, elcə də azadlıq və fərdilik düşüncəsi istənilən romanın, şeirin baş qəhrəmanının kişi, qadın, qoca və ya gənc olmasından asılı olmayıaraq, hər iki nəsil üçün eyni idi.

“Bitnik” cərəyanının əsas nümayəndələrindən biri Cek Keruak idi. İlk dəfə 1948-ci ildə “beat” termini ilə də məhz o, çıxış etmişdi. Keruak bu sözü 1944-cü ildə otuz yaşlı bir narkotik aludəçisi Herbert Hankindən eşitdiyi *Man, I'm beat!* (“Yaman əldən düşmüşəm!”) cümləsində götürmüdü. Sonralar o, bunu belə izah edirdi: *I used to use this expression, when I said ‘Man, I'm beat!’ as if I'm tired. It was my favourite word. And catching [4, 75]* (“Mən bu sözdən adətən yorğunluğu mu ifadə etmək üçün istifadə edərdim. Bu, mənim ən sevdiyim söz idi və cəzibədar idi”).

“Beat” sözünün digər mümkün mənaları Keruaku məftun etmişdi və bu ifadəni o, yorğun, taqətdən düşmüş, ayaq üstə güclə duran, eyni zamanda cəmiyyətdən kənarda yaşayan, kasibliq, yaxud evsizlikdən əziyyət çəkənlərə aid etmişdi. Bu insanların həyatının dəyəri olmasa da, onlar yenə öz düşüncələrini ifadə edirdilər və gələcək barədə heç də narahat olmurdular. Onlar dəqiqlərini, saatlarını, günlərini yaşayırdılar.

Bu nəslin əsas figurlarından biri sayılan Allen Qinzberq yəhudidi idi. Keruak isə katolik təhsili almışdı. Bitniklər tez-tez Tanrı haqqında söhbətlər açırlılar. C.Keruak gündəliyində qeyd edirdi ki, həyatın əsas qayəsi Tanrıni sevməkdir. Hətta o Bitnik nəslinin mahiyətcə dini nəsil olduğunda israrlı idi [1, 284]. “Müqəddəs”, “mələklər”, “uzaqgörənlik” və “qəzəb” kimi sözlər Bitnik nəslə ədəbiyyatının əsas materialına çevrilmişdi. Cek Keruak özü və digər bitniklər də bud-dizmin tərəfdarı idilər. Bu din Tanrıının tərifini vermir. Bu ateist inam ölümün var-

ığın təbii parçası olduğunu deyir. Məhz bu səbəbdən Keruak ölümündən qorxmurdı, əksinə, onu həsratə gözləyirdi. Buddizm həm də Bitnik nəslinin ideologiyası ilə üst-üstə düşən ömrü boyu axtarış haqqındadır. Keruak tez-tez Buddizmin xüsusiyyətlərindən biri sayılan derindən düşünməyə və cinsi münasibətdən çökinqməyə cəhd göstərirdi. Təessüf ki, katolik dindar kimi o, bu iki müxtəlif dini uyğunlaşdırma bilmir və adətən çətin vəziyyətdə qalırı.

Bitnik nəslinin digər bir xüsusiyyəti “maddi-mənəvi” azadlığı olan bəxtəvər insanlar kimi qaradərili əhali ilə bağlı arzu və xeyallar idid. C.Keruak, A.Qinzberq və N.Kessedinin afro-amerikanlara xüsusi rəğbəti var idi. Onlar arasında əlaqələr var idi. Bitnik yazıçıları, eləcə də afro-amerikan sakinlər Tanrıya inanırdılar və daim dinc xoşbəxtlik axtarışında idilər.

Bitnik nəslinin nümayəndələri əvvəllər Nyu Yorkda, sonralar isə immiqrantların yaşadığı və tolerant şəhər sayılan San Fransiskoda toplaşırdılar. Bu nəslə mənsub qadın və kişilərin tipik həyat tərzi var idi. Həyatının konkret məqsədi olmayan Bitnik nəslinin əsas fəlsəfəsi müstəqil, sərbəst və nəzarətsiz olmaq idi. Nə qədər ömrü sürəcəyindən asılı olmayaraq, Keruak öz həyatında hər bir şeyin dadi-na baxmaq istayırdı. O, ən yaxşı dostları Allen Qinzberq, Nil Kessedi və Uilyam Baroz ilə birlikdə vaxt keçirməyi xoşlayırdı. Onlar hardasa görüşür, kitablar oxuyur, həyatın mənası barədə müzakirələr aparır və ədəbiyyat haqqında düşüncələrini bələşürdülər. Dostlar ən çox da səyahətdən zövq alırlılar. “Onlar necə yaşayıldırlarsa, məhz onu da – öz üslublarını inkişaf etdirməyi düşünmədən – qələmə alırdılar” [3, 254].

Bitnik nəslinin nümayəndələri azad həyat tərzi keçirirdilər. Həmin dövrün tənqidçiləri gənclərin törətdiyi cinayətkarlıq, oğurluq və zorakılığı Bitnik nəslə ilə əlaqələndirirdi. Cek Keruakin bu iddialardan zəhləsi gedirdi. Bitniklər gənclərə zorakılıq və ya cinayətkarlığı öyrətmirdi, əksinə, onlara korlanmış cəmiyyətdə necə ayaqda duracağını və amerikan hayatı tərzində necə zövq alacağını göstərmək isteyirdilər.

Bitnik nəslinin başlıca nailiyyətlərindən biri onların ədəbi baryerləri yarib keçmək və ədəbiyyatı küçələrə göturmək bacarıqlarının olması idi. Onlar bunu müxtəlif yollarla – şeirlərin eşidildiyi və yüksək qiymətləndirildiyi dünya ətrafindakı kafelər və incəsənət qalereyalarında şeirlərin mütaliəsini davam etdirməklə, şeir və ədəbi əsər yazmaq üçün akademik modellərdən yan keçməklə və dövrün ümumi dili ilə yanaşı, musiqi ritmləri ilə qarşıq daha lirik nəşrlə məşğul olmaqla edirdilər. Cibgirlər, narkotik alverçiləri və mizantropalar Bitnik qəhrəmanı üçün arxetiplər, süjetlər issa bu obrazların həyatına çevrilmişdi. Bu gün də Bitnik cərəyanı Bitnik nəslinin əsl memarlarının ərsini davam etdirir, eyni zamanda onlar haqqında irəli sürülən fərziyyələrə meydan oxuyurlar.

Bitnik nəslinin ədəbiyyatda yeni meyillərin formallaşmasında hər zaman şəxsi maraqları olmuşdur. Bunu onların “zamanı ələ keçirmək” və öz həyat təcrübələrini həqiqi səs vasitəsilə çatdırmaq öhdəliyində daha aydın görmək olar.

Bitnik cəmiyyət daxilində hər zaman yeni ideyalar irəli sürürlür, cəmiyyətə yeni şairlər gəlib-gedirdi. Bitnik şairi Antler bir müsahibəsində bildirir ki, “Bitniklər bir qəbilədir” və belə qarşılıqlı ailə və öhdəlik hissi onlara böyük cəlbedicilik keyfiyyəti qazandırır. Eyni zamanda bitniklərin ictimai ənənə və dəyərləri sınaq-

dan keçirmək və onlara meydan oxumaq istekləri bu prosesdə narahatlıq doğuran münasibətlərə gətirib çıxarmışdır.

Allen Qinzberq “Bitnik nəslinin şəhhi” (“A Definition of the Beat Generation”) esesində Bitnik nəslinin tədricən ortaya çıxan beş müxtəlif izahını verir. Sonuncu izahında o yazır: “*Bitnik nəsl* ifadəsinin beşinci mənası antologiyada, nəşriyyatda, müstəqil kinematoqrafiyada və digər kütłəvi informasiya vəstələrində birgə işləyən şair, rejissor, rəssam, yazıçı və romançıların nüfuzu və bədii fəaliyyətləridir” [2, 238]. Bitnik cərəyanı A.Qinzberq və komandasının qurduğu Bitnik nəslinin ciddi cəhdlərindən təsirlənir. Bu cərəyan öz fəaliyyətini şəxsi dostluq, yaxud sənət əsərləri vasitəsilə Bitnik nəslinə bilavasita bağlı olan şairlər, alimlər və təşkilatçılarla davam etdirir. Bu, Nyu Yorkda 1940-ci illərin əvvəllerindən başlayaraq heç vaxt dayanmayan bir təlim idi. O dövrə Bitnik nəsl üç dost arasında qeyri-rəsmi formada müzakirə edilən sadəcə bir ideya idi. Bu təkcə yeni yazı üslubu, yaxud yeni ədəbi cərəyan deyildi, eyni zamanda incəsənətdən bir vəsiti kimi istifadə edən ictimai hərəkat idi. Poeziya Bitnik ideologiyasını altmış il-dən çox canlı saxlayan əsas aparıcı qüvvəyə çevrildi, lakin Bitnik cərəyanı Bitnik nəslə mənasına gəlmir. Bitnik cərəyanı Bitnik nəslinin poetika ilə bağlı ideologiyasını Bitniklərin ilk əsərlərində göstərdikləri mədəniyyətlər ideologiyası ilə birləşdirən yeni fikirləri sayısında yeni məhiyyət qazanmışdır. Çikana, afro-amerikan və müəyyən dərəcədə yerli amerikan mədəniyyətlərinin şeir qiraəti, çoxdilli mətnlərin integrasiyası sayısında Bitnik cərəyanı üzərində çox böyük təsiri və sələflərindən daha fəal siyasi mövqeyi var idi. Bob Kaufman, Raúl Salinas, Anna Uoldman və bir çoxlarının iştirakı ilə Bitnik cərəyanı Bitnik nəslindən daha çoxşaxlı olmuşdu. Bitnik nəslinin cərəyanaya çevrilib necə inkişaf etdiyinin təhlilini vermək üçün bu cərəyanın nə olduğunu, özünü necə qoruyub saxladığını və onu kimlərin davam etdiridiyi nəzərdən keçirmək lazımdır.

Qeyd etmək lazımdır ki, Keruak məktəbi Bitnik ideyalarının tərənnüm edildiyi konkret məkandır və bu məktəb mötəbər yazıçı və şairlərdən (onların əksəriyyəti Bitnik yazıçılarıdır) təşkil olunmuşdur. Anna Uoldmanın rəhbərliyi altında fəaliyyət göstərmiş Keruak məktəbinin missiyası hər zaman kənar dünya ilə əlaqədə olmaq idi. Keruak Bitniklər arasında yazılarını təshih və redakta etmədən təqdim edən ilk müəllifdir. O, “Yolda” əsərini ayrı-ayrı vərəqlərə deyil, uzun rulonlu kağıza yazmayı ilə tanınır. Onun poeziyası da yazdığı kağızin, yaxud qeyd dəftərçəsinin ölçüsüne görə müəyyən edilirdi.

İstifadə olunmuş ədəbiyyat

1. Атлас литературы. 500 лет литературы: от Данте до Солженицына. Под ред. Малколма Брэдбери. М.: Олма-Пресс, 2005.
2. Ginsberg Allen. Deliberate Prose. Selected Essays 1952-1995. New York: Harper Perennial, 2001.
3. Swartz Omar. The View from on the Road: The Rhetorical Vision of Jack Kerouac. Carbondale: Southern Illinois University Press, 1999.
4. Turner Steve. Jack Kerouac: Angel-Headed Hipster. Viking Adult, 1996.

Internet sources

1. <https://www.azerdict.com>
2. <http://www.nytimes.com/books/97/09/07/home/kerouac-mexico.html>.
3. <https://www.questia.com/library/666185/howl-and-other-poems>
4. <https://www.wikipedia.org>

Summary
Nigar Garayeva

The Beat Movement and its Representatives in American Literature

The American literature of 1950-1960s is characterized by formation of Beat generation. Jack Kerouac was the first who used the notion “beat”. The main representatives of this generation are considered Jack Kerouac, Allen Ginsberg, William S. Burroughs and Neal Cassady. The Beat generation representatives rejected the presence of religious essence in this movement. One of the main characteristics of this movement was that the Beat poets sought to liberate poetry from academic preciousity and bring it “back to the streets”. They read poetry, sometimes to the accompaniment of progressive jazz, in such beat strongholds as art galleries and bookstores. The verse was frequently chaotic and liberally sprinkled with obscenities but sometimes was powerful and moving.

Резюме
Нигяр Караваева
Бит-поколение и его представители в американской литературе

В 1950-1960х годах в американской литературе сформировалось новое направление под названием Бит-поколение. Термин “бит” (“beat”) принадлежит Джеку Керуаку. Основными представителями этого направления являются писатели Джек Керуак, Уильям Берроуз, Нил Кассади и поэт Аллен Гинзберг. Битничество было возведено в своего рода национальную нонконформистскую религию. Оно представляло собой новое, анти-академическое искусство открытых форм, стремившееся к непосредственному контакту с аудиторией. Оно предполагало и особый стиль жизни, отвергавший урбанистическую цивилизацию, комфорт потребительского общества, буржуазные представления о браке, любви и дружбе, принятые в Америке критерии ценности человеческой личности – уровень материально-го благосостояния и образовательный ценз.

Rəyçilər: fil.f.d., dos.A.İsmayılova, fil.f.d., dos.N.Nuriyeva.